

[Indenrigsministeren.]

andet ligger det sådan, at skal vi have en dobbeltkontrol, koster det også penge. I og for sig er jeg principielt enig, men vi må se, om vi kan finde en eller anden ordning, der på en tilfredsstillende måde løser det problem, at seruminstitutet også er inde i billedet.

Til hr. Karlskov Jensens bemærkning om landbrugets forbrug af medicin vil jeg gerne sige her, at jeg er ikke uenig med min forgænger i spørgsmålet om at fritage kosttilskud, vitamintilskud og andre ting for receptpligt, og der ligger i hvert fald ikke i lægemiddellovforslaget noget om begrænsning af dyrlægenes ret.

Hr. Karlskov Jensen var inde på spørgsmålet om avance; det har den tidligere indenrigsminister sagt noget positivt om, og jeg vil gerne stå bag disse positive bemærkninger. Men når man taler om avance, kan man jo ikke bare gøre det op og sige, der er så og så stor en avance, og så er det urimeligt; vi må se på det i de enkelte tilfælde.

Til hr. Erlendsson, der var inde på, at kapitel 1 mere skulle præcisere, hvad loven omfattede, vil jeg hellere sige, at hvis vi gør noget sådant, gør vi loven meget mere stiv end tilsigtet, og sigtet med denne lægemiddellov er netop at gøre den mere liberal og fleksibel, end den hidtil har været.

Spørgsmålet om seruminstitutet har jeg vist svaret på i forbindelse med hr. Karlskov Jensens bemærkninger, men lad mig tilføje, at når det drejer sig om seruminstitutet, ligger der ikke nogen hensigt om at skulle nationalisere medicinalfremstillingen her i landet.

Fru Edele Kruchow var inde på spørgsmålet om EF, og jeg vil gerne dér gøre den bemærkning, at når det drejer sig om godkendelse af lægemidler, ligger der ikke i forbindelse med EF-relationer nogen forringelse af de krav, vi stiller til lægemidlers godkendelse; det kan vist ikke siges tydeligere.

Til fru Karen Thurøe Hansen, der var inde på, at vi har taget forbehold i fællesmarkedet, vil jeg sige, at det har vi i og for sig udelukkende gjort, fordi der i folketinget ikke er taget politisk stilling til lægemiddelloven, som jo altså skal være baggrunden for vores tilslutning.

Når hr. Kurt Brauer taler om, at han

meget vil følge og særlig notere EF-harmonisering, kan det i hvert fald for mig ikke være nogen overraskelse, at hr. Kurt Brauer har en sådan opfattelse.

Til fru Inge Krogh, der var inde på, at hun syntes, en statslig lægemiddelinformation ville være noget godt, vil jeg sige, at jeg personlig også er positiv. Jeg håber, vi kan nå et stykke hen ad vejen. Det koster jo nok 1 mill. kr., men det spiller ikke så stor en trille lige netop i øjeblikket, eller gør det? Derfor må vi jo altså finde ud af, hvordan vi klarer dette problem uden at bruge alt for mange statsmidler.

Jeg er enig med fru Inge Krogh i hendes bemærkninger om, at vi i høj grad skal være varsomme og ikke ved at frigive naturmedicin sige til folk: brug I bare den og undlad at bruge den, som lægen i almindelighed har ordineret; så er vi lige ovre i den anden grøft.

Fru Hanne Reintoft var også inde på EF-relationer og sagde, vi skulle have tid i udvalget. Det skal vi have, for det skal ikke være en hastelovgivning. På den anden side har den været til 3 førstebehandlinger; den har også været til udvalgsbehandlinger, og når lovforslaget i sin tid blev fremsat også af min forgænger i den skikkelse, som jeg selv havde godkendt, ja, så håber jeg på, at vi med forskellige ændringer kan nå til en fællesnævner på en rigtig måde.

Jeg vil gerne sige til fru Hanne Reintoft, at socialdemokratiet og dermed altså også indenrigsministeren ingen som helst planer har om at nationalisere lægemiddelindustrien. Sagt på en måske lidt humoristisk måde: man slagter vel ikke ligefrem den høne, der lægger guldæg. Det, det drejer sig om, og det, vi har sat under debat, er spørgsmålet om apotekerne og spørgsmålet om engrosdistributionen. Det er der afgivet en betænkning om, og det kommer vi tilbage til, men det har ikke noget at gøre med nationalisering af medicinalindustrien, hvor produktionen for 70-75 pct.s vedkommende er eksport, altså direkte valutaindtjenende.

Til hr. Wilhjelm, der var inde på, at det var EF, der havde provokeret dette lægemiddellovforslag: ja, man kan have lov til at have sin opfattelse, men hvis hr. Wilhjelm i øvrigt læser bemærkningerne til lovforslaget, vil han se, at det også er et spørgsmål bl. a. om at give indenrigsminister og